

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Βασίλειο της Ισπανίας, απαλλάσσοντας από την υποχρέωση αμοιβής των δημιουργών τον δανεισμό από όλες, ή σχεδόν όλες, τις κατηγορίες ιδρυμάτων που πραγματοποιούν δημόσιο δανεισμό έργων προστατευόμενων από τα δικαιώματα δημιουργού, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 1 και 5 της οδηγίας 92/100/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 1992, σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διανοίας.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 69 της 19.3.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτέρο τμήμα) της 26ης Οκτωβρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-65/05) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ — Ελευθέρη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Άρθρο 43 ΕΚ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Άρθρο 49 ΕΚ — Ελευθέρη παροχή υπηρεσιών — Απαγόρευση εγκαταστάσεως και λειτουργίας ηλεκτρικών, ηλεκτρομηχανικών και ηλεκτρονικών παιγνίων επ' απειλή ποινικών ή διοικητικών κυρώσεων — Οδηγία 98/34/ΕΚ — Τεχνικά πρότυπα και κανονισμοί — Εθνική κανονιστική ρύθμιση εφαρμοζόμενη στα ηλεκτρικά, ηλεκτρομηχανικά και ηλεκτρονικά παίγνια)

(2006/C 326/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Μ. Πατακιά)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία, (εκπρόσωποι: Α. Σαμώνη Ράντου και Ν. Δαφνίου)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 28, 43 και 49 ΕΚ και άρθρο 8 της οδηγίας 98/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και κανονισμών (ΕΕ L 204, σ. 37) — Εθνική κανονιστική ρύθμιση εφαρμοζόμενη στα παίγνια για ηλεκτρονικούς υπολογιστές

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ελληνική Δημοκρατία, εισάγοντας με τα άρθρα 2, παράγραφος 1, και 3 του νόμου 3037/2002 την απαγόρευση, επ' απειλή ποινικών ή διοικητικών κυρώσεων προβλεπόμενων στα άρθρα 4 και 5 του ίδιου νόμου, εγκαταστάσεως και λειτουργίας όλων των ηλεκτρικών, ηλεκτρομηχανικών και ηλεκτρονικών παιγνίων, συμπεριλαμβανομένων όλων των παιγνίων για ηλεκτρονικούς υπολογιστές, σε κάθε δημόσιο ή ιδιωτικό χώρο, εκτός των καζίνων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 28 ΕΚ, 43 ΕΚ και 49 ΕΚ, καθώς και από το άρθρο 8 της οδηγίας 98/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και κανονισμών, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 98/48/ΕΚ του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998.

- 2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 82 της 2.4.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 26ης Οκτωβρίου 2006 — Koninklijke Coöperatie Cosun UA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-68/05 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσεως — Γεωργία — Κοινή οργάνωση αγοράς — Ζάχαρη — Άρθρα 26 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1785/81 και 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2670/81 — Οφειλόμενο ποσό για τη ζάχαρη Γ που διατέθηκε στην εσωτερική αγορά — Αίτηση διαγραφής οφειλής — Ρήτρα επιείκειας προβλεπόμενη από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1430/79 — Έννοια των «εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών» — Αρχές ισότητας και ασφάλειας δικαίου — Επιείκεια)

(2006/C 326/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Αναρρεσίων: Koninklijke Coöperatie Cosun UA, (εκπρόσωποι: Μ. Slotboom και Ν. J. Helder, advocaten)

Αντίδικος στην ανααιρετική διαδικασία: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Χ. Lewis, και F. Tuytschaever)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναίρεσεως της απόφασης του Πρωτοδικείου (πέμπτο τμήμα) της 7ης Δεκεμβρίου 2004 στην υπόθεση T-240/02, Koninklijke Coöperatie Cosun κατά Επιτροπής, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε το αίτημα περί ακυρώσεως της απόφασης REM 19/01 της Επιτροπής, της 2ας Μαΐου 2002, με την οποία κηρύχθηκε απαράδεκτη η αίτηση διαγραφής εισαγωγικών δασμών που το Βασίλειο των Κάτω Χωρών είχε υποβάλει υπέρ της αναρρεσίους

Διατακτικό της απόφασης

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσως.
- 2) Καταδικάζει τον Koninklijke Coöperatie Cosun UA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 82 της 2.4.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 9ης Νοεμβρίου 2006 [αίτηση του Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Heinrich Schulze GmbH & Co. KG i.L. κατά Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Υπόθεση C-120/05) (¹)

(Επιστροφές λόγω εξαγωγής — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Δήλωση εξαγωγής — Απουσία εγγράφων αποδείξεων — Χρησιμοποίηση άλλων αποδεικτικών μέσων)

(2006/C 326/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Heinrich Schulze GmbH & Co. KG i.L.

κατά

Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Finanzgericht Hamburg — Ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 1222/94 της Επιτροπής, της 30ής Μαΐου 1994, για τη θέσπιση κοινών λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του συστήματος επιστροφών κατά την εξαγωγή και των κριτηρίων καθορισμού του ύψους των, για ορισμένα γεωργικά προϊόντα, εξαγόμενα υπό μορφή εμπορευμάτων μη υπαγομένων στο παράρτημα II της Συνθήκης (ΕΕ L 136, σ. 5) — Αδυναμία του εξαγωγέα να εκπληρώσει την υποχρέωση προσκομίσεως στις αρμόδιες αρχές, προς στήριξη της δηλώσεώς του, όλων των εγγράφων και των στοιχείων που αυτές κρίνουν σκόπιμα — Περίπτωση ανωτέρας βίας που είχε ως συνέπεια την καταστροφή των εγγράφων — Δυνατότητα χρησιμοποίησης άλλων αποδεικτικών μέσων

Διατακτικό της απόφασης

Το άρθρο 7, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 1222/94 της Επιτροπής, της 30ής Μαΐου 1994, για τη θέσπιση κοινών λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του συστήματος επιστροφών κατά την εξαγωγή και των κριτηρίων καθορισμού του ύψους των, για ορισμένα γεωργικά προϊόντα, εξαγόμενα υπό μορφή εμπορευμάτων μη υπαγομένων στο παράρτημα II της Συνθήκης, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 229/96 της

Επιτροπής, της 7ης Φεβρουαρίου 1996, έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει τη δυνατότητα του εξαγωγέα, σε περίπτωση που δεν είναι σε θέση, έστω και λόγω ανωτέρας βίας, να προσκομίσει την έγγραφη απόδειξη σχετικά με τις ποσότητες των προϊόντων που πράγματι χρησιμοποιήθηκαν για την παρασκευή ενός εξαχθέντος εμπορεύματος, προς στήριξη της περί εξαγωγής δηλώσεώς του, να προσκομίζει άλλα αποδεικτικά μέσα. Οι εθνικές αρχές εκτιμούν τα άλλα αυτά αποδεικτικά μέσα, με βάση τους κανόνες που ορίζει το εθνικό δίκαιο, υπό την προϋπόθεση ωστόσο ότι οι κανόνες αυτοί δεν επηρεάζουν ούτε το περιεχόμενο ούτε την αποτελεσματικότητα του κοινοτικού δικαίου. Προς τούτο, στις εθνικές αρχές εναπόκειται να λαμβάνουν επίσης υπόψη έγγραφα τα οποία έχουν ήδη ανταλλάξει με τον εξαγωγέα, όταν η αίτηση υποβάλλεται στο πλαίσιο της απλοποιημένης διαδικασίας του άρθρου 3, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού αυτού.

(¹) ΕΕ C 143 της 11.6.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 26ης Οκτωβρίου 2006 [αίτηση του Audiencia Provincial de Madrid (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Elisa María Mostaza Claro κατά Centro Móvil Milenium SL

(Υπόθεση C-168/05) (¹)

(Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Καταχρηστικές ρήτρες απαντώσεως σε συμβάσεις συναπτόμενες με καταναλωτές — Μη αμφισβήτηση του καταχρηστικού χαρακτήρα ρήτρας κατά τη διάρκεια της διαιτητικής διαδικασίας — Δυνατότητα προβολής της σχετικής ενστάσεως στο πλαίσιο της διαδικασίας προσφυγής κατά της διαιτητικής απόφασης)

(2006/C 326/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Audiencia Provincial de Madrid

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Elisa María Mostaza Claro

κατά

Centro Móvil Milenium SL

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Audiencia Provincial de Madrid — Ερμηνεία των άρθρων 6, παράγραφος 1, και 7, παράγραφος 1, καθώς και του παραρτήματος, παράγραφος 1, στοιχείο π', της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ L 95, σ. 29) — Κατάλληλα και αποτελεσματικά μέσα για την εξάλειψη της χρήσεως καταχρηστικών ρητρών — Ακυρότητα συμφωνίας περί υπαγωγής σε διαιτησία, η οποία δεν προτάθηκε από τον καταναλωτή κατά τη διαδικασία της διαιτησίας